

Statsforvalteren i Trøndelag

Trööndelagen Staatehaaltoje

Vår dato:

31.08.2021

Vår ref:

2021/7404

Deres dato:

27.08.2021

Deres ref:

2021/1644

Snåasen Tjjelte/ Snåsa kommune
Sørsivegen 6
7760 SNÅSA

Saksbehandler, innvalgstelefon
Inga Stamnes, 74 16 80 91

Skadefellingstillatelse på en (1) bjørn i deler av Snåsa og Steinkjer kommuner – 310821

Snåsa kommune v/Kåre Selliås fikk tirsdag 31. august 2021 kl. 12:35 skadefellingstillatelse på en (1) bjørn etter muntlig søknad om skadefelling 27. august 2021 kl. 09:45 og skriftlig søknad mottatt samme dag. Tillatelsen gjelder deler av Steinkjer og Snåsa kommuner.

Begrunnelsen i søknaden var funn av et sauekadaver etter at en hannbjørn ble felt kl. 08:40 27. august i Snøåshøgda, Snåsa, og at en annen bjørn enn den som ble felt er identifisert ved prøver fra området. Etter at søknad ble levert er tre sau/lam påvist drept av bjørn, hvorav to har antatt skadedato etter 27. august. Statsforvalteren ser skadene i sammenheng med øvrige skader forvoldt av bjørn på sauer i og ved Roktdalen i Snåsa kommune denne beitesesongen. Det er nå påvist totalt 35 skader forvoldt av bjørn. To skader foreligger etter at det ble felt en bjørn i området den 27. august. Statsforvalteren har forsøkt å tildele midler til intensivt kortvarig tilsyn og gitt tilbud om tidlig nedsanking til de berørte beitelagene. I tillegg har Statsforvalteren ved to anledninger henvendt seg til Miljødirektoratet om muligheten for å gjennomføre forsøk på å jage bjørnen ut av området, noe vi har fått tilbakemelding på at ikke anses som hensiktsmessig. En fortsatt pågående skadesituasjon med dokumentert kadaverfunn, skadepotensiale og at området ligger utenfor forvaltningsområdet for bjørn og at beitedyr skal ha prioritet, legges til grunn for beslutningen. Tillatelsen er gyldig til mandag 6. september 2021 kl. 12:00, eller til det eventuelt er felt bjørn. Vedtaket kan påklages innen tre uker.

Søknad

Vi viser til muntlig og skriftlig søknad fra Snåsa kommune den 27. august 2021, og dialog mellom kommune og Statsforvalteren i Trøndelag 27. og 30. august 2021.

Søknaden begrunnes med funn av en sau funnet etter at en bjørn ble skutt i 27. august, med skader som tyder på at den er drept av bjørn, og at det er påvist en annen bjørn i området ved DNA-analyser.

Bakgrunn

Det har vært en pågående skadesituasjon med bjørn som har tatt sau i Roktdalen i en lengre periode. 35 sau/lam er påvis tatt av bjørn med antatt skadedato som strekker seg fra 24. juni til og med 30. august. En voksen hannbjørn ble felt på skadefelling 27. august kl. 08.40. Det er levert flere DNA-prøver til hastedanalyse fra området gjennom beitesesongen, de fleste funnet i tilknytning til kadaver. Denne hannbjørnen var ikke registrert ved DNA. En del prøver har gitt treff på art (bjørn), men ikke kunnet identifisere hvilket individ. Andre prøver har identifisert ett individ til flere tidspunkter i sesongen: binne NT125, med antatt alder minst 5,5 år. Disse prøvene er funnet henholdsvis 25. og 29. juli, og 4. august 2021. I 2020 ble kun ett individ identifisert i området: NT125. Etter at hannbjørnen ble felt er det funnet tre kadaver av sau, alle påvist tatt av bjørn. To av disse har antatt skadedato etter fellingen: et med antatt skadedato 28. - 29. august og det ferskeste med skadedato 29. - 30. august 2021. Dette tyder på at skadesituasjonen fortsetter til tross for at en bjørn er felt i området.

Forskrifter og betingelser knyttet til betinget skadefelling av bjørn

Vedtaket er fattet i medhold av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 18 og 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 9.

I rovviltforskriften § 1 (Formål) heter det:

«Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensyn til næringsutnyttelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter. Forskriften skal sikre forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning.»

I rovviltforskriften § 9 heter det blant annet:

«Ved vurderingen om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Det skal særlig tas hensyn til

- a) Områdets betydning som beitemark
- b) Skadenes omfang og utvikling
- c) Potensialet for fremtidige skader
- d) Muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak»

Betingende fellingstillatelser

Rovviltnemnda for region 6 fattet vedtak om kvote for betinget skadefelling på bjørn i brev av 23. april 2021, etter en vurdering av bestandssituasjonen og den skade som bjørn påfører bufe og tamrein i enkelte rovviltregioner. Med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 første ledd b) og § 77, jf. rovviltforskriften § 13, jf. §§ 1 og 3, er statsforvalterne i region 6 tildelt en kvote for betinget skadefelling på totalt tre brunbjørner, gyldig fra 1. juni 2021. Rovviltnemnda fattet den 6. juli d.å. vedtak om å utvide kvoten med to bjørner. Det er så langt felt fire bjørner, slik at resterende kvote er på en bjørn.

Nemdas vedtak av 6. juli ble også påklaget. Endelig vedtak ble fattet ved klageavgjørelse av Klima- og miljødepartementet i brev av 22. juli 2021. I forbindelse med klageavgjørelsen fra Klima- og miljødepartementet ble det tatt inn vilkår om at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen

under skadefellingsforsøk skal være unntatt fra tillatelsen, samt opprettholdelse av vilkåret om at de tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles, skal være iverksatt.

Politiske og forvaltningsmessige føringer

Det nasjonale bestandsmålet for bjørn ble etter behandling av rovviltforliket (Representantforslag 163 S (2010-2011)) satt til 13 årlige ynglinger, jf. rovviltforskriften § 3. Bestandsmålet for region 6 (Møre og Romsdal og Trøndelag) er satt til 3 årlige ynglinger av bjørn. Følgende fremgår av rovviltforliket;

«Norsk rovviltforvaltning skal skje innenfor rammen av bestemmelsene i naturmangfoldloven og Stortingets behandling av denne, Bernkonvensjonen og den todelte målsettingen etter rovviltforliket av 2004, og den videre oppfølging av dette. (...)

Dyr på utmarksbeite har mange positive kvaliteter, og det er viktig å sikre levedyktig næringsvirksomhet i landbruket i områder med rovvilt. Forlikspartene viser til den todelte målsettingen etter rovviltforliket fra 2004, og at utfordringen ligger i å ivareta begge deler uten at konflikten mellom dem blir større enn nødvendig. (...)

2.2.19 Det er et felles mål at tapstallene for beitenæringen må ned. Soneinndelingen må forvaltes tydelig. (...) I prioriterte rovviltområder skal saueproduksjon og andre produksjoner basert på utmarksbeite tilpasses gjennom forebyggende tiltak og omstilling, med utgangspunkt i forekomsten av rovvilt i beiteområdet (...)»

Regional forvaltningsplan for rovvilt i region 6

Det er utarbeidet en forvaltningsplan for rovvilt i region 6 – Møre og Romsdal og Trøndelag. Gjeldende plan ble vedtatt av Rovviltnemnda 22. mars 2018.

Forvaltningsplanen definerer hvilke deler av regionen forvaltningsmålet skal søkes oppnådd. Av forvaltningsplanen for rovvilt i region 6 er følgende område definert som forvaltningsområde for bjørn: «Trøndelag: Avgrenset av Nordlandsgrensen i nord, riksgrensen mot Sverige i øst, E6 i vest og Jørstadelva, Imsa og vassdraget (Grønningen, Skjelbreid, Holden) sørøstover til riksgrensen i sør. Fra det punktet Imsa krysser veien innover til Grønningen følger grensen veien. Grensen går på østsiden av vassdraget». Skadene forvoldt av bjørn og det omsøkte fellingsområdet ligger utenfor forvaltningsområdet for bjørn, jf. forvaltningsplanen for store rovdyr i region 6 Midt-Norge.

Prinsipper for offentlig beslutningstaking

Naturmangfoldlovens formålsbestemmelse (§ 1):

«Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur».

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på annen måte eller i annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. også prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning. Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 i naturmangfoldloven legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.

Vi viser til Rovdata som har ansvaret for drift og formidling av data fra det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt. Vi viser også til vurderinger gjort av rovviltnemnda i region 6 i vedtak om kvote for betinget skadefelling av bjørn, der nemnda i sine vurderinger konstaterer at bestanden av brunbjørn ligger på det fastsatte bestandsmålet for region 6. Bestanden av brunbjørn i Norge blir primært overvåka ved å analysere DNA fra innsamlet ekskrement og hår. De analyserte DNA-prøvene gjør det mulig å fastslå hvor mange brunbjørner som minimum har vært innom Norge i løpet av ett år, hvor de har oppholdt seg og fordelinga mellom hanner og binner. Bestandsmålet er gitt i tallet på årlige ynglinger. Ifølge Norsk institutt for naturforskning (NINA) sin rapport 1986 – 2021 ble det mest sannsynlig født 8,5 bjørnekull i Norge i 2020. Rapporten forteller at antall beregnede i individ i region 6 har blitt redusert fra 2019 til 2020, mens det holdt seg stabilt eller noe økende i perioden 2017 til 2019. Beregnede antall ynglinger i 2020 var 2,9, mot 1,9 i 2019 og 2018.

Bestandsrapportene fra perioden 2016-2020 viser at bjørnebestanden i region 6 er forholdsvis stabil, men at det siste året er antallet individer redusert, samtidig som bestandsmålet er nådd for første gang. Det ble registrert 29 individer av bjørn i regionen i 2020, 12 hanndyr og 17 binner. Dette er 5 dyr færre enn i 2019. Binneandelen var høy i 2020: 59 %. Forut for 2020 var trenden svakt avtagende etter 2015 (2019: 35 %, 2018: 37 % 2017: 39 % 2016: 38 %, 2015: 42 %, 2014: 37 %, 2013: 34 %, 2012: 31 %, 2011: 31 %, 2010: 30 % og 2009: 30 %). Det er i rovviltforliket fastsatt et måltall om minst 40 % binneandel. Dette målet var nådd for 2020. På bakgrunn av disse opplysningene anser Statsforvalteren i Trøndelag at kravet til kunnskapsgrunnlaget, jf. naturmangfoldlovens § 8 er tilstrekkelig ivaretatt og at føre-var-prinsippet jf. § 9 derfor kan tillegges mindre vekt i denne saken. I Klima- og miljødepartementets vedtak datert 3. juni d.å., om kvote for betinget skadefelling på brunbjørn, står det følgende: «Klima- og miljødepartementet opprettholder i hovedsak rovviltnemnda i forvaltningsregion 6 sitt vedtak om kvote for betinga skadefelling og lisensfelling for brunbjørn i 2021 av 23. april 2021. Departementet tar inn vilkår om at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk og lisensfelling skal være unntatt fra tillatelsen. De tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles, skal være iverksatt. Videre tar departementet inn et vilkår om at Statsforvalteren skal gis fullmakt til å avslutte lisensfellinga dersom det blir felt binne under skadefelling eller lisensfelling. Departementet har i sin avgjørelse lagt vekt på skadehistorikken og skadepotensialet knyttet til bjørn i regionen. Departementet finner at den vedtatte kvoten for betinget skadefelling, eventuelt lisensfelling, av tre bjørner ikke truer bestandens overlevelse og ikke er til hinder for å nå det nasjonale og regionale bestandsmålet neste år. Departementet viser til at statsforvalteren i hvert enkelt tilfelle der det kan bli aktuelt med skadefelling blant annet skal gjøre en vurdering av om det finnes annen tilfredsstillende løsning for å forhindre tap av beitedyr.»

Hovedårsaken til kjent avgang av bjørner i Norge er gjennom skadefelling, og delvis lisensfelling. Med den kunnskapen som finnes om antall, reproduksjon og ungedødelighet hos bjørn, anser forvaltningen å ha god oversikt over den samlede belastningen på brunbjørnbestanden. Naturmangfoldloven § 10 slår fast at en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for. I løpet av 2021 er det så langt registrert en avgang på fire bjørner i region 6, hvorav en av dem er ei binne (NT158) som ble felt i Overhalla. I sammenheng med skadefelling av bjørn i Sverige vår 2020 ble det gjort et omfattende uttak av bjørn i grenseområdene mot Norge. Uttaket i Sverige innbefattet binner som har hovedutbredelsesområdet i Norge, og kan påvirke bestandssituasjonen i Norge. I Klima- og miljødepartementets vedtak datert 22. juli d.å., om utvidet kvote for betinget skadefelling på brunbjørn, står det følgende: «Klima- og miljødepartementet opprettholder i all hovedsak rovviltnemnda i region 6 sitt vedtak av 6. juli 2021 om utvidelse av kvoten for betinget skadefelling av brunbjørn for 2021 med to (2) individer. Departementet har i avgjørelsen lagt vekt på skadehistorikken og skadepotensialet knyttet til bjørn i regionen. Departementet viser til at Statsforvalteren i hvert enkelt tilfelle der det kan bli aktuelt med skadefelling blant annet skal gjøre en vurdering av om det finnes annen tilfredsstillende

løsning for å forhindre tap av beitedyr. Departementet finner at utvidelsen av kvoten for betinget skadefelling med ytterligere to bjørner, ikke truer bestandens overlevelse.

Departementet finner at utvidelsen av kvoten kan gi en negativ påvirkning på mulighetene for å oppnå bestandsmålet for brunbjørn i regionen og nasjonalt. Departementet mener derfor at det skal settes vilkår som har til hensikt å begrense uttaket av binner i regionen. Som for den opprinnelige kvoten tar departementet derfor inn vilkår om at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk skal være unntatt fra tillatelsen, og opprettholder vilkåret om at de tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles skal være iverksatt».

Vedtaket gjelder iverksetting av skadefellingstillatelse på en bjørn i deler av Steinkjer og Snåsa kommuner, og Statsforvalteren anser ikke § 11 som relevant i denne saken. For å unngå skader på naturmangfoldet skal det tas utgangspunkt i slike metoder, teknikk og lokalisering som gir de beste samfunnsmessige resultater. Vedtaket gjelder tillatelse til skadefelling av en bjørn, og Statsforvalteren anser derfor at § 12 ikke har særlig relevans i denne saken.

Statsforvalterens vurdering

Skadefelling er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner. Ved vurderingen av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. Fellingstillatelse kan bare gis dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning slik dette er nedfelt bl.a. i forvaltningsplanen. For å vurdere dette, skal de opplistede skjønnskriteriene i annet ledd i rovviltforskriften § 9 drøftes i forhold til den aktuelle og/eller fremtidige skadesituasjonen og det aktuelle geografiske fellingsområdet.

a) Områdets betydning som beitemark

I området hvor skaden til bjørn er påvist slippes om lag 2100 sau/lam på beite, ifølge Kilden.no. Disse tilhører to besetninger i Raubeinsetra beitelag (ca. 550 dyr) og Skjækra sambeitelag (ca. 1550 dyr). Nærliggende beiteområde i vest (Stod) har i underkant av 1800 sau/lam på beite og mot sør-øst beiter om lag 3400 sau/lam i Skjækerfjella beitelag. Området i sin helhet ligger i Skjækra reinbeitedistrikt som benytter store deler av området særlig vinter og vår. Det omsøkte området ligger i beiteprioritert område med tanke på bjørn, og området anses som et viktig beiteområde for sau i sommersesongen og særlig vinter og vår for tamrein.

b) Skadenes omfang og utvikling

Det er påvist totalt 35 sau/lam tapt til bjørn i det aktuelle skadeområdet. Det er innmeldt 60 kadaver/skader på sau/lam. Sju av disse er påvist tapt til ukjent fredet rovvilt, to er påvist til ikke rovvilt, og 16 dyr har fått en ukjent og/eller usikker dødsårsak. Skadene er betydelige og relativt konsentrerte.

c) Potensiale for fremtidige skader

Raubeinsetra beitelag skal starte sankingen den første helga i september, Skjækra sambeitelag har sin sankestart en uke senere. Skjækra sambeitelag sanker sine dyr ned mot Roktdalen og der de siste skadene er påvist. Det å øke tettheten av beitedyr i et område hvor en aktiv skadevolder oppholder seg, fører til et stort potensial for fremtidige skader.

Statsforvalteren antar at det er NT125 som er skadevolder på de to siste tapene i Roktdalen. NT125 er påvist på tre ulike steder i Roktdalen og Skjækra-området gjennom beitesesongen. Individet ble første gang påvist i området (25. juli) og siste gang (4. august), samt at hun ble identifisert i samme

område i 2020. Tilstedeværelsen over tid, sammen med at vi går inn i en periode der tap til bjørn erfaringsmessig øker, gjør at skadepotensialet er stort.

d) Muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak

Statsforvalteren ga skriftlig tilbud om tidlig nedsanking til Raubeinsetra beitelag og Skjækra sambeitelag den 12. august. Beitelaga ga tilbakemelding den 19. august at de ikke ønsket å gjennomføre dette tiltaket. Det er tidligere tildelt akuttmidler for intensivt kortvarig tilsyn i forbindelse med skadesituasjonen i området. Dette ble også tilbudt til Raubeinsetra beitelag den 4. august når det forelå en skade i Myrskardet, men beitelaget takket nei og ga muntlig tilbakemelding at det eneste ønskelige virkemiddelet er skadefelling. Statsforvalteren har ved to anledninger henvendt seg til Miljødirektoratet med spørsmål om muligheten til å gjennomføre et skremmeforsøk i området (hhv 4. og 19. august 2021) og fått tilbakemeldinger på at dette av ulike grunner ikke anes som hensiktsmessig i den aktuelle situasjonen. Statsforvalteren har ved henvendelse i annet område tidligere i sommer også fått signaler fra Miljødirektoratet om at flytting av binner ikke anses som gjennomførbart. Statsforvalteren har ikke myndighet til å pålegge beitelagene tidlig nedsanking.

Ytterligere vurderinger

Rovviltforlikets punkt 2.2.19 sier at soneinndelingen skal forvaltes tydelig. Det følger av rovviltforliket av 2011, forvaltningsplanen i region 6, samt føringer fra KLD at i de områder som er definert som forvaltningsområder for bl.a. bjørn skal næringsutøverne tilpasse driften med utgangspunkt i at rovvilt forekommer i beiteområdet. I motsatt fall skal næringsutøverne i de prioriterte beiteområdene kunne påregne at rovvilt ikke vil være til hinder for tradisjonell drift med dyr på utmarksbeite. Det nasjonale bestandsmålet for bjørn ble nådd i region 6 i 2020, men ikke oppnådd nasjonalt. Området hvor kadaverfunnene er gjort befinner seg i sin helhet utenfor det definerte forvaltningsområdet for bjørn i region 6, og terskelen for iverksetting av skadefelling på bjørn skal være lavere i disse områdene.

I klagebehandlingen av rovviltneemndas kvotevedtak av 6. juli 2021 fastsatte KLD vilkår om at de tiltak som er mulige for å unngå å felle binne skal være iverksatt, og at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk skal være unntatt fra tillatelsen.

Skadene foreligger i et område som ligger i beiteprioritert område med tanke på bjørn. Det er ved hjelp av DNA-analyser identifisert en binne NT125 som antas å være minst 5,5 år i tilknytning til 7 av kadavrene. Statsforvalteren er ikke kjent med at det er gjort observasjoner som tyder på at hun går med unger. Flere analyserte DNA-prøver har gitt treff på bjørn, men har ikke kunnet identifisere individ. Det er derfor ikke blitt påvist andre bjørner ved DNA-analyser i området denne beitesesongen. NT125 ble påvist i Roktdalen også i juli 2020 i forbindelse med skader på sau, eller ikke da ble andre individer påvist. Før dette er NT125 påvist innenfor forvaltningsområdet via flere DNA-prøver, i perioden 2016 til april 2020. Statsforvalteren mener det er sannsynlig at NT125 også fremdeles benytte områder innenfor forvaltningsområdet.

Bestandsmålet for bjørn i rovviltregion 6 ble oppnådd for 2020, men binnene er sentrale for oppnåelsen av bestandsmålet for dette og de kommende år.

Statsforvalteren har innhentet all informasjon vi ser er mulig for å belyse saken. Miljødirektoratet har gitt tilbakemelding på at de ikke anser forsøk på skremming av binner som et hensiktsmessig tiltak. Statsforvalteren har forsøkt å tildele midler til ekstraordinært tilsyn, og gitt beitelagene tilbud om tidlig nedsanking, noe de har meldt tilbake om at ikke er gjennomførbart og heller ikke et ønsket tiltak. Til tross for at det ble felt en hannbjørn i Roktdalen den 27. august fortsetter skadene på

beitedyr i området, og det er til nå funnet to sau/lam dokumentert drept av bjørn etter at hannbjørnen ble felt. Statsforvalteren finner det derfor sannsynlig at NT125 som er påvist flere ganger som skadevolder denne beitesesongen fortsatt er aktiv skadevolder i området.

Dermed mener Statsforvalteren at de tiltak som kan iverksettes for å unngå at binne felles er utprøvd i denne saken. Statsforvalteren finner ikke andre tilfredsstillende tiltak for å avverge fremtidige skader, men påpeker samtidig at den ordinære sankingen straks er i gang, som igjen vil være av de beste tiltakene for å skille skadevolder og beitedyr. Statsforvalteren tolker derfor at KLDs vilkår om binne i brev av 22. juli 2021 kan settes til side i denne saken som en følge av binna oppholder seg i et område utenfor forvaltningsområdet og skadeomfanget er betydelig. En eventuell etablering av binne i dette området vil medføre at skadepotensialet vil bli vedvarende de kommende år.

Roviltforskriftens § 9 sier blant annet følgende: «[...] Felling skal være rettet mot bestemte individer. Vedtak om felling skal være begrenset til et bestemt område, tidsrom og antall dyr. Det kan knyttes nærmere vilkår til fellingstillatelsen, herunder at bestemte typer dyr skal være unntatt, at felling skal foretas av nærmere bestemte personer, samt metoder for felling.» Dette betyr at Statsforvalteren på selvstendig grunnlag etter egne vurderinger kan unnta bjørnebinne(r) med unge(r) fra skadefellingstillatelse.

Ved tillatelsen sitt utløp er Raubeinsetra godt i gang med sin sanking og man er en uke nærmere sankestarten til Skjækra samarbeitlag. Det medfører at Statsforvalteren mener at sanking er det riktige tiltaket ved tillatelsens utløp den 6. september 2021. På det tidspunktet vil også det fremtidige skadepotensialet være betydelig redusert. Ved behov kan de aktuelle beitelagene kontakte Statsforvalteren via rovilttelefonen for midler til å effektivisere sankingen. Dette anses som hensiktsmessig når de må sanke og drive sauene mot og i et område hvor en aktiv skadevolder oppholder seg.

Statsforvalterens konklusjon

En skadefellingstillatelse har til hensikt å stanse en større skadeutvikling. I det aktuelle området på nåværende tidspunkt påvist 35 skader på sau/lam forvoldt av bjørn, to av disse etter bjørn ble felt den 27. august 2021. Det er imidlertid vanskelig for Statsforvalteren å vurdere hvorvidt det er den felte hannbjørnen eller binner NT125 som er skadevolder på de ulike kadavrene, men en kan knytte NT125 opp mot minst syv av skadene. Videre er det påvist flere kadaver med skadevolder «ukjent fredet rovilt» i tilknytning til kadavrene påvist drept av bjørn.

I henhold til roviltforliket av 2011, den geografiske differensieringen i roviltmyndens forvaltningsplan for region 6, skadesituasjonen ved søknadstidspunktet, potensialet for fremtidig skade, anser Statsforvalteren det som riktig å iverksette skadefellingstillatelse på en (1) bjørn i deler av Snåsa og Steinkjer kommuner.

Statsforvalterens vedtak

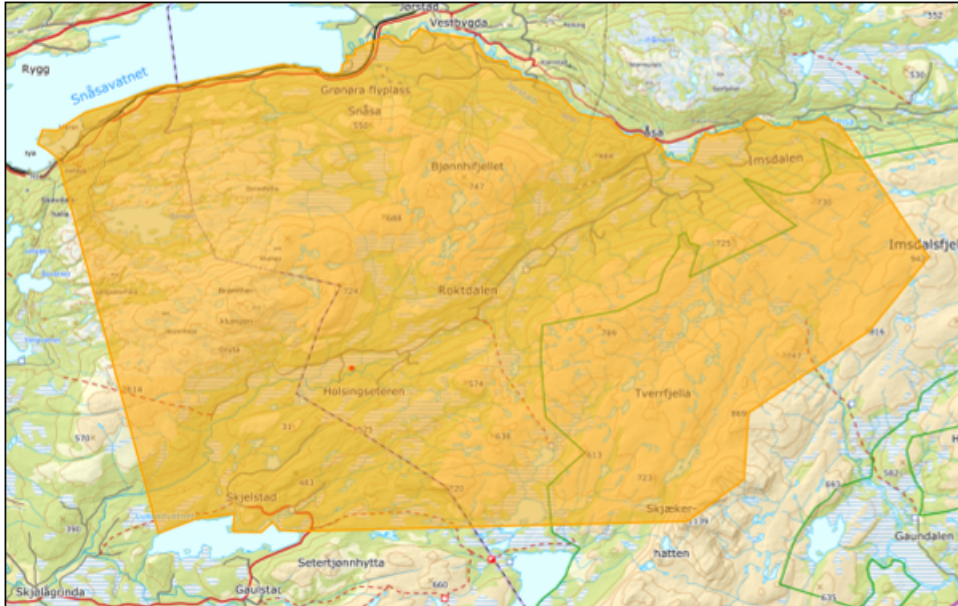
Med hjemmel i lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold § 18 og § 77, jf. forskrift av 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovilt § 9 gis Snåsa kommune skadefellingstillatelse på en (1) bjørn i deler av Snåsa og Steinkjer kommuner.

Følgende forutsetninger er knyttet til fellingstillatelsen:

1. Fellingstillatelsen gjelder fra tirsdag 31. august 2021 kl. 12:35 til mandag 6. september 2021 kl. 12:00, eller frem til bjørn er felt. Det må ikke påregnes at det blir gitt ytterligere forlengelse.

2. Skadefellingstillatelsen gjelder i deler av Snåsa og Steinkjer kommuner avgrenset slik: Imsa og Jørstadelva, til Snåsavatnet, retning Valløya, videre til Lustadvatnet, rett linje til Skjækerhatten og videre nordover til Imsa (se kart for nærmere avgrensing). Fellingsforsøket må rettes mot områdene hvor de siste skadene er påvist.

3. Binne med unger og dens unger er unntatt fra fellingstillatelsen. Dersom det observeres binne med unger i området hvor fellingsforsøket pågår, skal Statsforvalterens vakttelefon underrettes umiddelbart (**rovvilttelefon 930 60 221**).
4. Skadefellingstillatelsen gis til Snåsa kommune. Snåsa kommune administrerer et eventuelt interkommunalt samarbeid, og er ansvarlig for rapportering og innsending av søknad om godtgjøring. Kommunen må oppnevne fellingsleder, som har ansvaret for å koordinere fellingsforsøket og å ha løpende dialog med kommunen og Statsforvalteren om informasjon som ansees som relevant for fellingsforsøket. Alle som deltar på fellingslaget, skal gjøres kjent med dette brevets innhold. Det vises også til Miljødirektoratets skadefellingsveileder, og ber om at alle i fellingslaget gjøres kjent med denne veilederen. Sammensetningen av fellingslaget skal meddeles Statsforvalteren i Trøndelag før fellingsforsøket iverksettes.
5. Deltakere i kommunale/interkommunale fellingslag skal få kompensasjon for gjennomføring av skadefellingsforsøket, jf. rovviltforskriften § 9a. Kommunen/fellingsleder må sørge for at deltakere i fellingslaget fører timelister, kjørebok og dokumenterer eventuelle andre utgifter som ønskes refundert. Deltakerne må ha løst lisens for bjørn for å være berettiget kompensasjon. Statsforvalteren legger til grunn at fellingsforsøket gjennomføres på en effektiv og hensiktsmessig måte. Søknaden om godtgjøring sendes inn til Statsforvalteren via Miljødirektoratets elektroniske søknadssenter <https://soknadssenter.miljodirektoratet.no/> umiddelbart etter endt fellingsforsøk, og senest innen **30. september 2021**.
6. Budsjettramme for fellingsforsøket settes til inntil kr 72 000,-. Eventuelle påløpte kostnader kommer i tillegg, oppad begrenset til kr 30 000,- per fellingsforsøk (jf. rovviltforskriften § 9 tredje ledd). Dekking av feriepenger og arbeidsgiveravgift kommer også i tillegg, jf. opplysninger i brev om betinget skadefelling fra Miljødirektoratet 29. mai d.å.

7. Fellingsleder bes om å utarbeide en fellingslogg som rapporteres via Miljøvedtaksregistret etter fellingstillatelsens utløp. Fellingsloggen skal inneholde oversikt over ressursbruk (antall timer/personer), i tillegg til en kort beskrivelse av hvordan fellingsforsøket ble gjennomført. Det skal rapporteres via Miljøvedtaksregistret www.miljovedtak.no. Søk opp aktuell skadefellingstillatelse og trykk «Rapporter på skadefelling». Sluttrapport skal være levert senest **30. september 2021**.
8. Felling og forsøk på felling i henhold til denne tillatelsen gjennomføres uavhengig av grunneiers jaktrett, jf. viltloven § 35.
9. Ved felling av bjørn skal det nytttes våpen og ammunisjon godkjent for storviltjakt, og de som deltar i fellingslaget skal ha avlagt skyteprøven for storviltjakt.
10. Felling eller forsøk på felling av bjørn skal omgående meldes til Statsforvalteren i Trøndelag (rovviltttelefon 930 60 221). Meldingen skal inneholde opplysninger om tid og sted (UTM-koordinater) for fellingen, og fellingsstedet skal kunne påvises dersom Statsforvalteren krever det.
11. Den/de som sårer bjørn under forsøk på felling i henhold til tillatelsen, plikter å gjøre det en kan for å få avlivet bjørnen. Statsforvalteren og nærmeste politimyndighet skal uten opphold underrettes. Statsforvalteren avgjør videre gjennomføring og avslutning av ettersøk. De som har deltatt i forsøket på felling eller jakt skal bistå forvaltningsmyndighet eller politimyndighet i det videre ettersøk. Vedkommende plikter å forvisse seg om påskutt dyr er truffet.
12. Bjørn som blir felt på denne tillatelsen er viltfondets eiendom. Ingen kan derfor på noen måte gjøre seg nytte av felt bjørn uten nærmere samtykke fra Miljødirektoratet. Dersom det ikke er mistanke om noen uregelmessigheter ved fellingen som kan medføre politietterforskning, er fellingslagets leder ansvarlig for at felt bjørn ivaretas og håndteres etter instruks for ivaretagelse av døde rovdyr (<http://nidaros.nina.no>). Dersom det i motsatt fall er grunnlag for å påregne behov for etterforskning, skal dyret ikke åpnes og ikke flyttes fra fallstedet. Statsforvalteren og politiet skal da underrettes snarest.
13. Dersom det er ønskelig å bruke løs hund i forbindelse med jakta må kommunen gi dispensasjon fra båndtvangsbestemmelsene i hundeloven. Kommunen må da samtidig dispensere fra båndtvangsbestemmelsene også i hensyn til tamrein og bufe i hundeloven.
14. Statsforvalteren i Trøndelag kan til enhver tid trekke tilbake fellingstillatelsen.

Klagerett og andre saksopplysninger

Dette vedtaket kan etter reglene i forvaltningsloven påklages innen 3 uker etter at avgjørelsen er mottatt / gjort tilgjengelig på www.miljøvedtak.no. En eventuell klage rettes til Miljødirektoratet, men sendes via Statsforvalteren i Trøndelag. Klagen skal nevne det vedtak som klagen gjelder og nevne den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og eventuelle opplysninger av betydning for saken bør nevnes.

Med hilsen

Gry Tveten Aune (e.f.)
seksjonsleder
Seksjon naturmangfold

Inga Stamnes
seniorrådgiver
Seksjon naturmangfold

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Miljødirektoratet	Postboks 5672 Torgarden	7485	TRONDHEIM
Steinkjer kommune	Postboks 2530	7729	STEINKJER